

Lovforslag, kan jeg ikke nægte, at jeg ikke ser, at der er vundet noget ved den Forsandring, der derved skal foretages i Straffelovens § 113. Forholdet er jo nemlig saaledes, at da man ved Straffelovens § 113 indskrænkede sig til at sige: „Alle, som indskrænkede sig til at sige: „Alle, som den Gang fuldt vel paa det rene med, at herunder kunde blive Spørgsmaal om mange forskjellige Handlinger. Der kunde blive Spørgsmaal om, hvor vidt visse Handlinger kunde betragtes som Køb af Stemmer eller ikke. Jeg maa med den højtærede Formands Tilladelse maasse oplæse nogle Linier af Motiverne, som oplyse dette. Man siger: „At et saadant Køb kan skjule sig under forskellige Former, er vist nok, men det maa uden Tvivl overlades Domstolene i det enkelte Tilfælde at afgøre, om til Eksempel de Penge, der tilhyneladende ere givne til Beværtning, til Befordring eller i Erstatning for tabt Arbejdsfortjeneste o. s. v. ikke i Virkeligheden er en Betaling for at stemme paa en vis Maade.“ Man har altsaa fuldstændig haft Njet aabent for, at der i de færreste Tilfælde vilde være Tale om at købe en Stemme for saa og saa mange Penge, men at man tværtimod vilde forsøge ad Omveje, at bestemme Folk til at stemme paa den Maade, man ønskede. Naar der nu i Lovforslaget, hvor denne Sætning, altsaa Slutningsparagrafen i § 113 er udeladt, i Stedet for siges, „eller som ved Hjælp af eller Tilbud om personlig Fordel eller ved Fremsettelse af nogen Trussel, hvis Sværkættelse kan medføre personligt Tab, søger at formaa nogen til at stemme paa en vis Maade“, saa er man for det første her gaaet over til at tage Forsøget paa Forbrydelsen og stille det i Linie med den fuldbehyrdede Forbrydelse, som omhandles i Paragraffens foregaaende Bestemmelser. Man har overset, at ifølge Straffelovens § 46 vilde man være fuldstændig i Stand til at ramme ethvert Forsøg paa Køb af Stemmer. Men dernæst forekommer det mig, at Udtrykkene ere saa vævende og saa ubejtemte, at der rejser sig en Række Spørgsmaal om, hvad man har Lov til at gøre, og hvad man ikke har Lov til at gøre, hvorvidt noget kan anses for en personlig Fordel eller ikke. Der er jo visse Forhold, der altid have fundet Sted paa Landet lige fra den Tid, vi fik vor Grundlov. Den Omstændighed blev f. Eks. under den grundlovgivende Rigsforsamling anført som en Støtte for, at Valgstederne burde være i Bjerne, at Landboerne jo befordre hinanden til Bjerne, at de føre for hinanden til Bjerne. Her er altsaa Spørgsmaalet: Er det altsaa lovligt eller ulovligt at befordre

Folk til Bjerne? Ligeledes søger man nok paa Landet, saa vidt jeg ved, for at føre for sine Meningsfæller, medens man ikke saa gerne vil føre for dem, man ved ville stemme for Modpartiets Kandidat. Er det Forsøg paa at formaa dem til at stemme paa en vis Maade? Vi have f. Eks. affidesliggende Der, hvor man lejer et Dampstib, som man stiller til Raadighed for Vælgere, der ville over at stemme, er det lovligt, eller er det ikke lovligt? Skal det ogsaa straffes? Men lad os gaa til et andet Forhold. Det er med Hensyn til Arbejdsfortjenesten. Det er meget almindeligt, saa vidt jeg ved, at humane Arbejdsgivere have udbetalt Arbejds-lønnen, Daglønnen, til deres Arbejdere, uanset at de den paagældende Dag gif til Balget og ikke udførte Arbejdet. Skal det fremtidig være lovligt, eller skal det ikke være lovligt? Kan man ikke i alt Fald sige mod vedkommende, at det har været hans Ønske hermed at bevæge Arbejderne til at stemme paa den Maade, som Arbejdsgiveren ønskede, og ikke som Arbejderen maasse selv ønskede at stemme. Dette er atter et Spørgsmaal som kan give Anledning til ikke saa saa Retsfager. Paa Landet vide vi, det har været meget almindeligt, at Husmanden, som havde noget Jord, fik pløjet hos Gaardmanden, og i de stærkt bevægede politiske Tider hørte man, at der paa sine Steder ligefrem var indgaaet Foreninger mellem Gaardmændene om, at herefter pløjede de ikke for nogen Husmand, naar han ved Balget ikke havde stemt paa den Maade, som Gaardmændene ønskede det. Skal det nu herefter være forbudt Gaardmændene at pløje for Husmændene, selv om de ikke forbinde nogen Tante dermed om at bevæge Husmændene til at stemme paa en vis Maade? Ristkerer Gaardmanden ikke, at der altid efter et Balg kan blive rejst Anklage imod ham, at han kan blive sigtet for, at det har været hans Mening paa den Maade at bestemme Husmanden til at stemme paa den Maade, som han ønskede det? Endnu vanskeligere vil det sikkert blive, naar man skal afgøre, hvad der kan anses for en Trussel, hvis Sværkættelse kan medføre personligt Tab. Rent løse Dringer, tilfældigt faldne Udtalelser ville, i alt Fald med den fornødne gode Vilje, kunne forstås

Rettelse.

Sp. 449, R. 24 f. n.: „Modparten“, las: „Modposen“.